Proletari din toate țările, uniți-vă!

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XLV – Nr. 12 259 | 4 PAGINI – 50 BANI | Joi 25 mai 1989

ÎNCHEIEREA VIZITEI OFICIALE DE PRIETENIE A TOVARĂȘULUI JOAQUIM ALBERTO CHISSANO, președintele Republicii Populare Mozambic

Miercuri s-a încheiat vizita oficială de prietenie efectuată în țara noastră, la invitația tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, de tovarășul Joaquim Alberto Chissano, președintele Partidului FRELIMO, președintele Republicii Populare Mozambic.

Tovarășii Nicolae Ceaușescu și Joaquim Alberto Chissano au sosit împreună la aeroportul Otopeni, unde a avut loc ceremonia plecării înaltului oaspete.

Pe frontispiciul aerogării se aflau portretele tovarășilor Nicolae Ceaușescu și Joaquim Alberto Chissano, încadrate de drapelele de stat ale celor două țări. Pe mari pancarte erau înscrise urări la adresa dezvoltării continue a relațiilor de prietenie și colaborare dintre România și Mozambic, în interesul reciproc, al cauzei păcii, înțelegerii și cooperării internaționale.

La sosirea pe aeroport a celor doi conducători, o gardă militară a prezentat onorul. Au fost intonate imnurile de stat ale Republicii Populare Mozambic și Republicii Socialiste România, în timp ce în semn de salut au fost trase 21 salve de artilerie.

Tovarășii Nicolae Ceaușescu și Joaquim Alberto Chissano au trecut în revistă garda de onoare.

Erau prezenți membri și membri supleanți ai Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., secretari ai Comitetului Central al partidului, membri ai Consiliului de Stat și ai guvernului, generali, alte persoane oficiale.

Erau de față ambasadorul României în Mozambic și ambasadorul Mozambicului în țara noastră.

Tovarășul Joaquim Alberto Chissano și-a luat rămas bun de la persoanele oficiale române prezente pe aeroport.

Pionieri au oferit tovarășului Nicolae Ceaușescu și tovarășului Joaquim Alberto Chissano buchete de flori.

La despărțire, tovarășul Joaquim Alberto Chissano a fost salutat cu deosebită căldură de tovarășul Nicolae Ceaușescu. Cei doi conducători de partid și de stat și-au strîns mîinile cu prietenie, s-au îmbrățișat, exprimîndu-și, și cu acest prilej, satisfacția față de rezultatele vizitei, ale convorbirilor purtate la București.

La ora 9,40, aeronava prezidențială a decolat.

După Campionatul feminin de handbal

O EDIȚIE (a XXXI-a) CARE POARTĂ AMPRENTA CUCERIRII CELOR DOUĂ CUPE EUROPENE

● Chimistul Rm. Vîlcea a stabilit recordul de a nu fi pierdut nici un meci ● Băcăuancele au avut un final... amenințător ● După un an, Mureșul a trebuit să... predea titlul

Finalul celei de a XXXI-a ediții a Campionatului feminin de handbal a coincis cu cîștigarea a două prețioase și de mulți ani așteptate trofee continentale: **Știința Bacău** (după ce a mai evoluat, în 1986, într-o finală, în compania celebrei formații Spartak Kiev, iar un an mai tîrziu a ajuns pînă în semifinalele C.C.E., avînd ca adversară aceeași echipă sovietică) a cucerit „Cupa Cupelor", iar **Chimistul Rm. Vîlcea** — pentru a doua oară în existența de un deceniu a echipei — a intrat în posesia „Cupei I.H.F." Subliniind acest lucru dorim să se înțeleagă chiar din capul locului că succesele internaționale respective au fost posibile și ca urmare a faptului că în campionatul intern handbalistele noastre din primul eșalon au avut evoluții la un nivel superior față de anii trecuți. Ceea ce este de bun augur în vederea abordării, în luna decembrie, a unei întreceri de mare prestigiu: Campionatul Mondial de calificare pentru Grupa A a C.M., din anul 1990. În ordinea clasamentului final, **Chimistul Rm. Vîlcea**, noua (în premieră) campioană națională, se prezintă cu un bilanț de invidiat: din 22 de meciuri susținute, nu a pierdut nici unul și doar două le-a încheiat cu „rezultat nedecis", însă cu mai multă atenție partida de la București, cu Mecanică Fină, se putea solda cu încă o victorie la activ. Mai mult. Chimistul, suportînd rigorile nicidecum ușoare ale penalizării cu trei puncte chiar din startul campionatului, are meritul de a le fi recuperat, dacă ne putem exprima astfel. Avînd 61 de puncte, Chimistul a devansat-o pe... urmăritoare, fosta campioană, Mureșul Tg. Mureș, cu 5 puncte. Prin ce iese în evidență remarcabilul succes al handbalistelor vîlcene? O primă explicație: actuala campioană dispune de individualități de primă mărime (Doina Rodeanu, Maria Verigeanu, Mariana Tircă, Edit Matei, Lăcrămioara Lazăr, Nadina Nedelcu, Liliana Țopea, Carmen Moldovan — ele făcînd parte și din reprezentativa țării noastre), constituite într-o autentică ECHIPĂ, care a evoluat, de-a lungul celor 22 de etape, mereu proaspătă fizic și psihic, iar din punct de vedere tehnic cu o clasă — dacă nu cumva cu mai mult — peste celelalte formații. Echipa a fost instruită în prima jumătate a campionatului de **Ioan Gherhard**, acestui harnic tehnician alăturîndu-i-se în retur antrenorul **Gheorghe Ionescu**. Cei doi au alcătuit un cuplu de marcă, lor revenindu-le și meritul de a fi știut cum să „sudeze" o formație cu jucătoare având, fiecare, o puternică personalitate. Să adăugăm și faptul că, pe plan local, Chimistului i s-au asigurat condiții optime, echipa fiind

Ion GAVRILESCU

(Continuare în pag. 2-3)

Chimistul Rm. Vîlcea, după cîștigarea titlului de campioană națională
Foto: Aurel D. NEAGU

Pe agenda actualității — conferințele organizațiilor sportive

DISPONIBILITĂȚI PREA PUȚIN VALORIFICATE ÎN SECTORUL AGRICOL ILFOV

Se impune o mai strînsă colaborare între activul sportiv și cadrele didactice din școli

Cuprinzînd aproape 40 de așezări rurale, Sectorul Agricol Ilfov și-a făcut simțită prezența, în ultimii ani mai ales, printr-o promițătoare activitate sportivă de masă sub genericul competiției naționale Daciada. Pe o parte prin intermediul tineretului din școli, pe de altă parte, al celui din întreprinderi, instituții sau din unitățile agricole (C.A.P., S.M.A., I.A.S.), cu o participare remarcabilă, fie la campionate și concursuri inițiate la nivelul asociațiilor sportive, fie la trecerea normelor complexului „Sport și sănătate", fie în acțiuni turistice sau de inițiere în înot și schi; într-o oarecare măsură și în introducerea gimnasticii la locul de muncă. Nu vom apela la cifrele semnalate cu prilejul conferinței de dare de seamă și alegeri. Vom reține, însă, faptul că la toate reușitele în plan sportiv ale Sectorului Agricol Ilfov, contribuția esențială au adus-o în special tinerii și oamenii muncii din Buftea și din comunele Balotești, Brănești, Chiajna, Chitila, 30 Decembrie, Dobroiești, Dragomirești-Vale, Otopeni, Pantelimon, Popești-Leordeni, Vidra și Voluntari.

Dar opiniile exprimate la conferință atestă faptul că **disponibilitățile celor ce trăiesc și muncesc în această zonă a țării sînt sensibil mai mari și în domeniul activității sportive, de masă în primul rînd. Și ele s-ar fi evidențiat și pînă acum mai pregnant, dacă, de pildă, lecțiile de educație fizică din ciclul primar** (și chiar gimnazial) **ar fi avut un conținut mai bogat, calendarele asociațiilor sportive din unitățile economice ar fi cuprins acțiuni în măsură să fie acoperite în fapte și nu numai în vorbe** (sau în statistici fictive!), **spiritul de inițiativă ar fi caracterizat pe cei ce se ocupă de organizarea activităților recreative, cu participarea largă (și nu simbolică) a oamenilor muncii, dînd curs unor sugestii izvorîte din mase, cum ar fi împletirea tot mai armonioasă a întrecerilor Daciadei cu manifestările cultural-artistice** (pentru valorificarea plenară a bogatului folclor existent și în acest sector) **din cadrul Festivalului Național Cîntarea României, obiectiv avut în vedere doar în ultima vreme.**

S-a făcut prea puțin și în direcția propulsării, prin Daciadă, a unor copii și tineri cu aptitudini în activitatea de performanță, în pofida faptului că Sectorul dispune, în plan organizatoric, de **un club sportiv sătesc, unic pe țară.** Și poate tocmai de aceea ar fi trebuit să existe o preocupare în direcția asigurării unor condiții de consolidare și dezvoltare, a unei baze materiale mai adecvată cerințelor, încadrării cu profesori și antrenori competenți, dar și cu spirit de dăruire. Ce-i drept, **Clubul sportiv sătesc Ilfov beneficiază de cîțiva tehnicieni valoroși** (Ion Dima, Corina Ivan — atletism, Isidor Diac — handbal, Marius Șaptelei — judo etc.), dar are și pe alții (Ion Tobă — lupte libere, Marius Stănescu — oină etc.), **care fie că manifestă o nejustificată blazare, fie că nu acceptă o anumită disciplină în muncă și în relațiile lor sociale, făcînd vizibilă o notă discordantă. De aici, o exprimare destul de timidă a clubului în planul performanței, pornind de la selecție și continuînd cu procesul propriu-zis de instruire și educație.**

Tiberiu STAMA

(Continuare în pag. 2-3)

Astăzi, în Sala „Dacia" din Buzău, de la ora 17,30

ETERNUL DERBY LA HANDBAL: DINAMO — STEAUA

Astăzi, de la ora 17,30, în Sala „Dacia" din Buzău se va desfășura ultimul act al celei de-a 31-a ediții a Campionatului Național al Diviziei A la handbal masculin. Este vorba de eternul derby **Dinamo București — Steaua**, dispută din care și pînă acum s-au stabilit campioanele: steliștii — de 21 de ori, iar dinamoviștii de 9 ori. Astăzi, la terminarea meciului, va fi cunoscută noua campioană. Cele mai mari șanse le deține Steaua, care va aborda partida de la situația de două puncte avans, plus un golaveraj superior partenerei de întrecere (+31) evident după ce s-au scăzut rezultatele cu **Tractorul Brașov**, echipă retrogradată și care nu a reușit să acumuleze minimum 50% din punctele puse în joc.

În ultimele cinci ediții Steaua a cîștigat 6 partide, Dinamo 3, un meci încheindu-se la egalitate (golaveraj: 274—247). Așadar, și din punct de vedere statistic Steaua prezintă un avantaj. Singurul rezultat de egalitate dintre aceste două fruntașe ale handbalului nostru (în acest an Steaua a fost finalistă în C.C.E., iar Dinamo — semifinalistă a Cupei Cupelor) l-am consemnat în turul acestui campionat (24—24), ceea ce spune de la sine despre faptul că meciul **Dinamo — Steaua**, indiferent de locul ocupat în clasament de aceste echipe la un moment dat, s-a jucat — și sîntem convinși că așa va fi și astăzi — numai la cîștig.

Conducerile tehnice ale celor două formații — **Radu Voina, Ștefan Birtalan** (Steaua), **Ghiță Licu și Valentin Samungi** (Dinamo) — vor trimite în teren cele mai bune garnituri de care dispun la ora actuală.

Tradiția a demonstrat (sperăm că ea va fi confirmată astăzi, la Buzău) că meciul Dinamo — Steaua nu se poate disputa decît la cote valorice superioare. În plus, dorim ca spiritul de fair-play și spectacolul sportiv să fie pe măsura reputației celor două competitoare.

Partida va fi condusă de arbitrii internaționali buzoieni Romeo Iamandi și Traian Ene.

Mihail VESA

Aseară, la Barcelona, în finala C. C. E. la fotbal

STEAUA — ÎNTRECUTĂ DE UN MILAN IREZISTIBIL

Un insucces (0-4) care nu poate face uitat strălucitul traseu al campioanei noastre în actuala ediție a competiției

BARCELONA, 24 (prin telefon, de la trimișii noștri speciali). Așadar, **0—4** în finala cu Milan. O victorie decisă încă din prima jumătate a meciului, cînd echipa italiană, ajutată într-o oarecare măsură și de vîntul puternic, a mizat mult pe cartea ataculuși și, cum s-a văzut, a reușit, relativ repede, să se desprindă de partenera de întrecere. Golul ei, cu care din minutul 18 a realizat deschiderea scorului, unul de mare încărcătură psihică, dată fiind miza deosebită a partidei, avea să o propulseze și mai mult într-o ofensivă sprijinită cu vigoare și abilitate de linia mediană, un compartiment-cheie în orice joc; cu atît mai mult astăzi (n.r. ieri) cînd beneficiind și de aportul substanțial al lui Rijkaard, mijlocașilor lui Arrigo Sacchi le-a reușit absolut totul: pressing colectiv nemilos, deposedări decisive și inspirate, pase fără cusur pe pozițiile viitoare ale vîrfurilor de atac, în sfîrșit, replieri oportune spre „16"-le propriu. Și ca și cum un Rijkaard (în rolul care-i convine, și în vervă de joc) n-ar fi fost suficient, antrenorul Sacchi a fost condus la succes și de ceilalți doi olandezi de excepție în fotbalul mondial, Van Basten și Gullit, ultimul — realmente strălucitor, în pofida operației care l-a ținut pe tușă timp de o lună. Reușind în primele 45 de minute cu un gol mai puțin decît Gullit, Van Basten a profitat de ocazia care i s-a ofecit imediat după reluare și a înscris încă un gol, cu care a năruit și palidele speranțe ale fotbaliștilor noștri într-o revenire și limitare a scorului.

La 4—0, firește, nu se mai putea spera în nimic. Ne încearcă însă regretul de a nu fi consemnat pînă la sfîrșit măcar un gol în poarta lui Galli. Cel mai aproape de o asemenea reușită s-a aflat Hagi, în minutul 86, cînd, la mingea expediată puternic de la marginea suprafeței de pedeapsă, portarul Galli a trimis în corner, de lîngă stîlpul drept.

Steaua n-a mai putut reedita splendida comportare avută

Gheorghe NICOLAESCU

(Continuare în pag. a 4-a)

TIRGU-MURES